

Odbor za ribištvo

2020/2260(INI)

28.4.2021

MNENJE

Odbora za ribištvo

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

ter Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja
o strategiji „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski
sistem
(2020/2260(INI))

Pripravljalnica mnenja: Izaskun Bilbao Barandica

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za ribištvo poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja kot pristojna odbora, da v svoj predlog resolucije vključita naslednje pobude:

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. maja 2020 o strategiji „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem (COM(2020)0381),
- ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009, uredb Sveta (ES) št. 768/2005, (ES) št. 1967/2006 in (ES) št. 1005/2008 ter Uredbe (EU) 2016/1139 Evropskega parlamenta in Sveta glede nadzora ribištva (COM(2018)0368),
- ob upoštevanju predloga Komisije za Direktivo Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost (COM(2018)0020),
- ob upoštevanju osnutka pobude Komisije o načrtu izrednih ukrepov za zagotavljanje preskrbe s hrano in prehranske varnosti, kot je predvideno v predlagani strategiji „od vil do vilic in od morja do vilic“ v okviru evropskega zelenega dogovora, zlasti njene zaveze, da bo gradila na izkušnjah iz preteklih kriz, vključno s sedanjo pandemijo covid-19,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. maja 2020 z naslovom Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 – Vračanje narave v naša življenja (COM(2020)0380),
- ob upoštevanju Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji)¹,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike²,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil³,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz

¹ UL L 164, 25.6.2008, str. 19

² UL L 343, 22.12.2009, str. 1

³ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

⁴ UL L 354, 28.12.2013, str. 22

ribogojstva⁵,

- ob upoštevanju Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje⁶,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 19. oktobra 2020 o strategiji „od vil do vilic“,
 - ob upoštevanju znanstvenega mnenja št. 3/2017 skupine znanstvenih svetovalcev na visoki ravni mehanizma za znanstveno svetovanje Komisije z dne 29. novembra 2017 z naslovom Food from the Oceans: How can more food and biomass be obtained from the oceans in a way that does not deprive future generations of their benefits? (*Hrana iz oceanov: kako se lahko iz oceanov pridobi več hrane in biomase tako, da ne bomo oškodovali prihodnjih generacij?*),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2016 o sledljivosti ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva v restavracijah in prodaji na drobno⁷,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. maja 2018 o izvajanju nadzornih ukrepov za vzpostavitev skladnosti ribiških proizvodov z merili za dostop do trga EU⁸,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. maja 2018 o optimizaciji vrednostne verige v ribiškem sektorju EU⁹,
 - ob upoštevanju svojega stališča, sprejetega v prvi obravnavi 4. aprila 2019 v luči sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2020 o evropskem zelenem dogovoru¹¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2020 o novi industrijski strategiji za Evropo¹²,
- A. ker je cilj strategije „od vil do vilic“ prispevati k evropski agendi o podnebnih spremembah, varovati okolje, zagotoviti položaj proizvodov v vrednostni verigi ter spodbujati potrošnjo trajnostnih in zdravih živil;
- B. ker sta ribiški in akvakulturni sektor sestavni del prehranskega sistema EU, katerega odpornost in trajnostni razvoj sta odvisna od dela in prispevka evropskih ribičev in ribogojcev, saj imajo ti ključno vlogo pri podpiranju okoljske, ekonomske in socialne razsežnosti obalnih, otoških in številnih celinskih skupnosti;

⁵ UL L 354, 28.12.2013, str. 1

⁶ UL L 257, 28.8.2014, str. 135.

⁷ UL C 76, 28.2.2018, str. 40.

⁸ UL C 76, 9.3.2020, str. 54.

⁹ UL C 76, 9.3.2020, str. 2.

¹⁰ Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0343.

¹¹ Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0005.

¹² Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0321.

- C. ker bo največja kriza doslej na področju javnega zdravja, ki jo je povzročila pandemija covida-19, vplivala na trgovino in trg ter je že povzročila velik udarec ribičem po vsej Evropi; ker so evropski ribiči kljub zdravstvenim tveganjem in nizkim cenam rib delali brez prekinitve in se izkazali kot ključni delavci, kriza pa je pokazala na pomen ribištva in akvakulture pri zagotavljanju dostopa do hrane; ker je EU zagotovila kratkoročni odziv, kot sta prožnejši dostop do Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo in odobritev državne pomoči, skupaj z dolgoročnejšo podporo, kot je določeno v načrtu za oživitve gospodarstva za Evropo; ker je treba pozdraviti namero Komisije, da pripravi načrt izrednih ukrepov za zagotovitev zanesljive preskrbe s hrano in prehranske varnosti v kriznih časih v vsej EU;
- D. ker je treba uveljaviti pravila o konkurenci in socialni ekonomiji v okviru skupne ureditve trgov, katere načela segajo v leto 1970, in posodobiti njen okvir s posebnimi programi in finančnimi instrumenti, da bi samozaposlenim delavcem v malem ribolovu zagotovili nediskriminatoren dostop do trga, da bi okrepili vlogo njihovih organizacij, ki z učinkovito koncentracijo trženja proizvodov ustvarjajo pomembno družbeno vrednost; ker so bili ti samozaposleni delavci izključeni iz podpore zaradi covida v okviru Uredbe (EU) 2020/560¹³, čeprav so se izkazali za zelo pomembne za družbo med pandemijo, in so se morali soočiti z zdravstvenimi tveganji, saj so bistveni sektor prehranskega sistema EU, in z znižanjem cen zaradi zaprtja hotelov, restavracij in gostinskih storitev;
- E. ker imajo različne države članice različne tradicije in običaje v zvezi s prehrano in uporabo razpoložljivih bioloških virov, vključno z ribami, lupinarji in mehkužci; ker bi bilo treba to upoštevati pri oblikovanju politik, priporočil in strategij, ki vplivajo na gospodarsko pomembne ali tradicionalno uporabljene ribje in neribje proizvode v ribiškem in akvakulturnem sektorju;
- F. ker prelov in prilov občutljivih morskih vrst povzročata degradacijo morskih in obalnih ekosistemov ter izgubo biotske raznovrstnosti;
- G. ker so ribiški, akvakulturni in predelovalni sektor EU zavezani najvišjim tržnim, okoljskim, trajnostnim in socialnim standardom, a sta kljub temu potrebna pregled in odobritev, da se zagotovi okoljska in socialna trajnost celotne vrednostne verige, vključno s pravicami delavcev, zdravjem in dobrobitjo živali; ker ti sektorji zagotavljajo zelo kakovostne morske proizvode in imajo ključno vlogo pri zagotavljanju prehranske varnosti in blaginje prebivalstva; ker je zato izjemno pomembno oceniti položaj ribiškega in akvakulturnega sektorja na notranjem trgu ter uvoz njunih proizvodov, da bi dosegli model ribištva, ki odraža ravnovesje med tremi ključnimi razsežnostmi (okoljsko, socialno in ekonomsko), predlaganimi v agendi OZN za trajnostni razvoj do leta 2030 in njenih 17 ciljih trajnostnega razvoja;
- H. ker ima EU zelo visoke tržne standarde, vključno z okoljskimi, trajnostnimi in socialnimi standardi, ki pa veljajo le za 75 % iztovarjanj v EU in za manj kot 10 % uvoza (saj so fileti in zamrznjene ribe izključeni), zaradi česar veliko uvoženih proizvodov ne dosega strogih norm in standardov, ki jih mora upoštevati sektor s sedežem v EU, kar ustvarja neenake konkurenčne pogoje in postavlja proizvajalce EU v

¹³ Uredba (EU) 2020/560 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2020 o spremembi uredb (EU) št. 508/2014 in (EU) št. 1379/3013 glede posebnih ukrepov za ublažitev vpliva izbruha COVID-19 na sektor ribištva in akvakulture (UL L 130, 24.4.2020, str. 1).

podrejen konkurenčni položaj;

- I. ker ima prekomerna uporaba pesticidov v kmetijstvu tudi škodljive učinke na vodne rastline in živali;
- J. ker so ribiška združenja, kot so cehi, ključni akterji v prehranskih sistemih nekaterih držav članic, kjer delujejo kot neprofitni subjekti javnega prava in subjekti socialne ekonomije, ki zastopajo ribiški sektor in sodelujejo z javno upravo, opravljajo naloge splošnega pomena v korist morskega ribištva in delavcev v ribiškem sektorju ter opravljajo poslovne funkcije, tržijo proizvode ter zagotavljajo svetovalne in upravljavske storitve;
- K. ker Organizacija združenih narodov za prehrano in kmetijstvo v svojem poročilu o stanju svetovnega ribištva in akvakulture v letu 2020 priznava ključno vlogo ribištva za svetovno prehransko varnost, hkrati pa opozarja, da je njegov prispevek najbolj ogrožen zaradi prelova in da lahko trajnostno izkoriščanje ribjih staležev poveča produktivnost ribištva;
- L. ker je treba za zmanjšanje živilskih odpadkov izboljšati logistiko in infrastrukturo v vrednostni verigi, da se optimizirata uporaba celotnega ulova in trajnost prehranskega sistema;
- M. ker je potreben celosten pristop k različnim strategijam in politikam EU, ki so povezane s strategijo „od vil do vilic“;
- N. ker splošna koncentracija trga in težnja veletrgovcev, da sklepajo sporazume, ki so včasih nepravilni do primarnih proizvajalcev, negativno vplivata na mali ribolov;
- O. ker cilji skupne ribiške politike med drugim vključujejo oskrbo trga EU s hrano visoke hranilne vrednosti, zmanjšanje odvisnosti trga EU od uvoza hrane in zagotovitev, da hrana doseže potrošnike po razumnih cenah; ker je sedanja pandemija še bolj jasno pokazala, da mora biti EU sposobna v celoti zagotoviti prehransko varnost za svoje državljane in zmanjšati odvisnost od uvoza hrane iz tretjih držav;
- P. ker so ribiški proizvodi in proizvodi iz akvakulture pomemben vir beljakovin in pomembna sestavina zdrave prehrane; ker ima več kot polovica odraslega prebivalstva v Uniji čezmerno telesno težo, kar je razlog za veliko razširjenost bolezni, povezanih s prehrano, kot so bolezni srca in ožilja, in povečuje stroške zdravstvenega varstva; ugotavlja, da se poraba rib in proizvodov iz akvakulture v EU zelo razlikuje med državami članicami;
- Q. ker imajo ribe iz prostega ulova v primerjavi z drugimi živalskimi beljakovinami najmanjši vpliv na okolje, saj živijo v prostosti in za njihovo proizvodnjo ne potrebujemo zemljišč, umetnega krmljenja, oskrbe z vodo, antibiotikov ali pesticidov, so idealen vir živalskih beljakovin, hkrati pa se tako zagotavlja prehranska varnost in varuje podnebje;
- R. ker ribiči ulovijo vse vrste morskih odpadkov, aktivno ali pasivno, in tako pomagajo tudi drugim plovilom, kar prispeva k izboljšanju morskega okolja in trajnosti sektorja;

- S. ker so delo ribičev in stalna prizadevanja za izvajanje SRP prispevala k boljšemu stanju ribjih populacij v EU in k drugim pozitivnim rezultatom z učinkovitim, znanstveno utemeljenim upravljanjem ribištva, katerega cilj je trajnost, odgovorno ribištvo in manjši vpliv komercialnega ribištva na ekosisteme na temelju ambicioznih, mednarodno dogovorjenih ciljih upravljanja; ker še vedno obstajajo okoljski parametri, ki zahtevajo dodatna prizadevanja, da bi jih izboljšali;
 - T. ker je ribiški sektor že dolgo pomagal evropskim potrošnikom zagotoviti zelo kakovostne proizvode, ki izpolnjujejo visoke standarde glede prehrane in prehranske varnosti, in je zdaj vodilni v svetu na področju trajnosti;
 - U. ker so se poraba goriva in emisije CO₂ od ribolova med letoma 2009 in 2018 zmanjšale za 18 %; ker se bo kljub temu, da se je energetska učinkovitost ribiške flote EU (tone rib na liter goriva) z leti povečala zaradi prilagajanja novih tehnologij in izboljšanja ribjih staležev, ribištvo še vedno soočalo s težavami zaradi podnebnih sprememb, saj je njihova žrtev in ne vzrok zanje, kar dokazujejo številni naravni pojavi, kot je zvišanje temperature vode, ki je in bo še naprej zelo negativno vplivalo na donosnost sektorja;
 - V. ker je treba v skladu z Uredbo (EU) št. 1379/2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva potrošnike s trženjskimi in izobraževalnimi kampanjami seznanjati s prednostmi uživanja rib in s številnimi vrstami, ki so na voljo, ter kako pomembno je razumevanje informacij na oznakah; ker so informacije o državi izvora in sledljivost ribiških proizvodov nedvomno v interesu potrošnikov EU, vendar veljavna zakonodaja EU ne zahteva navedbe porekla končno pripravljenega ali konzerviranega proizvoda, čeprav je to obvezno za ribolovni sektor; ker se zato v prehranski vrednostni verigi izgubijo informacije o sledljivosti in trajnostni proizvodnji;
1. poudarja, da sta SRP in delujoč sistem upravljanja evropskih morij sestavni del prehranskega sistema in dobavne verige EU ter tesno sodelujeta tako z evropskim zdravstvenim kot okoljskim stebrom, ki sta v središču strategije „od vil do vilic“; izraža veliko razočaranje, ker je v strategiji „od vil do vilic“ ribiškemu sektorju in sektorju akvakulture namenjene premalo pozornosti in sta glede na njun prispevek in potencial obravnavana premalo ambiciozno; poudarja, da to pomanjkanje ambicij Uniji otežuje doseganje ciljev evropskega zelenega dogovora, in opozarja, da bo to privedlo do manj priložnosti in znižanja prihodkov za ribiče EU, proizvajalce v akvakulturi in delavce vzdolž verige preskrbe z ribami in drugo morsko hrano; poziva, naj se strategija razširi na strategijo „od vil do vilic in od morja do vilic“ ter naj se uradno preimenuje v Strategijo „od vil do vilic in od morja do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem;
 2. poudarja, da bi bilo treba sedanjo strategijo povezati z medsektorskim pristopom k ribištvu, ki upošteva glavno zakonodajo EU na tem področju in cilje strategije, ob ustreznem upoštevanju treh stebrov trajnostnega razvoja, socialnega, ekonomskega in okoljskega, da se v prihodnosti zagotovi pravičnejši, bolj zdrav in bolj spoštljiv prehranski sistem; poziva Komisijo, naj v vseh prihodnjih zakonodajnih predlogih, strategijah ali smernicah, ki jih bo pripravila na podlagi strategije, ustrezno upošteva posebno naravo ribiškega sektorja in sektorja akvakulture ter naj vrzel zapolni z ustreznimi dodatnimi pobudami;

3. poudarja, da je pomembno poskrbeti za usklajevanje in vzajemno podpiranje vseh pobud zelenega dogovora ter ciljev Unije in držav članic glede, med drugim, prehranske varnosti, podnebnih sprememb, naravnih morskih virov ter trajnostnega upravljanja ribištva;
4. priznava, da je ribištvo eden najbolj učinkovitih in podnebno ozaveščenih sistemov, ki zagotavljajo zdravo in trajnostno hrano, hkrati pa ribičem v EU zagotavljajo dostojno življenje;
5. pozdravlja dejstvo, da je Komisija priznala ključne delavce med pandemijo covid-19; poudarja, da v to kategorijo spadajo tudi ribiški delavci, ne le delavci v agroživilskem sektorju; zato poziva Komisijo, naj okrepi prizadevanja za izboljšanje položaja evropskih ribičev v vrednostni verigi z izboljšanjem zdravstvenih pogojev in varnosti na delovnem mestu, zagotavljanjem dostojne plače in zaščito njihove svobode gibanja, zlasti v času krize;
6. poudarja tesno povezavo med ribolovnimi dejavnostmi in ohranjanjem biotske raznovrstnosti ter opozarja na negativen vpliv netrajnostnega ribolova na biotsko raznovrstnost; vendar poudarja, da lahko samo trajnostni ribolov omeji negativni vpliv na vrste, habitate in ekosisteme ter učinke podnebnih sprememb;
7. poudarja, da je za celovito in učinkovito doseganje ciljev strategije potrebna obsežna predhodna socialno-ekonomska ocena učinka, da se preučijo vsi možni vplivi predlaganih ukrepov na obalne skupnosti EU ter na produktivnost in konkurenčnost njenega ribištva; poleg tega poudarja, da bi moral prehod na trajnostni model proizvodnje in potrošnje potekati postopoma in na način, ki ustreza zmogljivostim ribiške industrije EU;
8. meni, da lahko prenos poštenih in sprejemljivih načel zelo pogosto povzroči težavne in pretirane prakse, ki jih ribiči težko izvajajo, hkrati pa se pri tem dejansko ne dosežejo cilji, ki jih ta načela postavljajo; zato poudarja, da predlogi strategije ne bi smeli pretirano finančno ali birokratsko obremeniti gospodarskih subjektov v ribiškem sektorju;
9. se strinja s Komisijo, da je treba zagotoviti spoštovanje ključnih načel iz evropskega stebra socialnih pravic, zlasti v zvezi z negotovimi, sezonskimi in neprijavljenimi delavci; v zvezi s tem poudarja, da je treba pri pripravi zakonodajnih pobud za uresničitev ciljev strategije sprejeti praktične ukrepe za izpolnitev te potrebe, z okrepljenim sodelovanjem z organi EU za socialni dialog, kot je Odbor EU za sektorski socialni dialog na področju morskega ribištva;
10. poudarja, da bi bilo treba pri promociji zdrave in trajnostne prehrane kot dela te strategije in strategije EU o podnebnih spremembah dajati prednost porabi ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture EU, saj so pomemben vir beljakovin z majhnim ogljičnim odtisom in bistvena sestavina zdrave prehrane, ter poudarjati pomembnost dela ribičev in žensk v tem sektorju ter v sektorju akvakulture; opozarja na potencial trajnostne akvakulture in ribištva za ustvarjanje zelenih delovnih mest in meni, da bi moral ekološki prehod prehranskih sistemov na splošno, zlasti pa ribištva, potekati tako, da se zagotovi pravičen dohodek za ribiški sektor, okrepi njegov položaj v vrednostni verigi s spodbujanjem združevanja v cehe, zadruge, združenja ali druge

organizacije ter z ustreznim spremljanjem v okviru Direktive (EU) 2019/633 o nepoštenih trgovinskih praksah¹⁴;

11. poudarja, da ima v nekaterih vidikih ribištvo majhen vpliv na okolje in proizvaja zdravo hrano, brez umetnega hranjenja, antibiotikov, gnojil ali kemičnih pesticidov; poudarja, da ima uživanje rib zaradi njihovih zdravih lastnosti za srce velik potencial za reševanje evropske krize na področju javnega zdravja glede na veliko razširjenost bolezni, povezanih s prehrano, kot so bolezni srca in ožilja;
12. ugotavlja, da je SRP pravni okvir za ribištvo, ki je namenjen zagotavljanju zdrave morske hrane v skladu s trajnostnimi, socialnimi, ekonomskimi in okoljskimi načeli za upravljanje ribištva, zagotavljanju trajnostnega izkoriščanja živih morskih bioloških virov ter obnavljanju in ohranjanju populacij ulovljenih vrst nad ravnmi, ki lahko zagotovijo največji trajnostni donos, ter zagotavljanju donosnosti ribolovnih dejavnosti;
13. poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo ženske pri predelavi, spodbujanju in trženju ulovljenih rib;
14. poudarja, da je sedanja pandemija pokazala, da mora EU izboljšati in zaščititi prehransko varnost in neodvisnost pri preskrbi s hrano, da bi zmanjšala svojo odvisnost od uvoza hrane iz tretjih držav; se strinja z oblikovanjem kriznega načrta, da bi se zagotovili preskrba s hrano in prehranska varnost v EU v primeru prihodnjih kriz; opozarja, da bi morala SRP prispevati tudi k oskrbi trga EU s hrano z visoko hranljivo vrednostjo in k zmanjšanju odvisnosti trga Unije od uvoza hrane. v zvezi s tem poudarja, da si je treba prizadevati za pametno povezovanje svetovnih, regionalnih in lokalnih prehranskih sistemov ter spodbujati kratke kanale v vrednostni verigi ribištva, da bi se izboljšala prehranska varnost v skladu z načeli enotnega trga;
15. poudarja, da sta strategija za biotsko raznovrstnost in strategija „od vil do vilic“ dve plati iste medalje; zato poziva k pripravi ocen učinka, s katerimi se bodo določili stroški ciljev Komisije v zvezi z biotsko raznovrstnostjo in zmanjšanjem ribolovnega pritiska in s tem proizvodnje hrane;
16. poudarja, da je treba pri izvajanju ciljev in ukrepov, predlaganih v strategiji, in pri prehodu na trajnostni prehranski sistem ustrezno pozornost nameniti ekonomski, socialni in okoljski trajnosti prehranskih sistemov ter konkurenčnosti evropskega ribiškega sektorja in sektorja akvakulture, vključno s pravičnim dohodkom za primarne proizvajalce; poudarja pomen konstruktivnega, učinkovitega in enakopravnega posvetovanja z ribiči in proizvajalci v akvakulturi ter z drugimi ustreznimi deležniki, ki zastopajo vrednostno verigo, pri vseh odločitvah v zvezi s predlagano strategijo „od vil do vilic in od morja do vilic“;
17. poziva Komisijo in ustrezne agencije EU, vključno z Evropsko agencijo za varnost hrane, naj ocenijo, ali so lahko alge varen, zdrav in trajnosten vir hrane v okviru strategije „od vil do vilic“;
18. pozdravlja načrtovano poročilo Komisije o delovanju SRP, ki naj bi bilo objavljeno do

¹⁴ Direktiva (EU) 2019/633 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o nepoštenih trgovinskih praksah med podjetji v verigi preskrbe s kmetijskimi in živilskimi proizvodi (UL L 111, 25.4.2019, str. 59).

31. decembra 2022 in se bo moralo osredotočiti na tveganja, ki jih podnebne spremembe povzročajo za trajnost vrst, in na cilj o doseganju največjega trajnostnega donosa; vendar poudarja, da je potreben celovit pristop, da bi ribji staleži dosegli trajnostno raven ter bi se obnovili morski in obalni ekosistemi, pri čemer bi se bilo treba osredotočiti tudi na koristi ter na socialno, ekonomsko in okoljsko trajnost ribiškega sektorja in sektorja akvakulture, vključno z učinki invazivnih tujerodnih vrst, ki ogrožajo nekatere gospodarsko pomembne vrste, in si skupaj prizadevati za zmanjšanje njihovega vpliva; poziva, naj temu poročilu sledijo zakonodajni ali nezakonodajni predlogi in ukrepi za boljše izvajanje ciljev SRP glede na nove izzive, s katerimi se sooča ribiški sektor, in za odpravo vseh pomanjkljivosti, ki se izkažejo za pomembne;
19. poudarja, da morajo Komisija in države članice sprejeti potrebne ukrepe za izboljšanje kakovosti voda EU in preprečevanje vstopa strupenih snovi v prehransko verigo; zato poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo celosten pristop k morskemu okolju in odpravijo temeljne razloge za onesnaževanje vode, vključno z morskimi odpadki ter komunalno in industrijsko odpadno vodo, ter naj odpravijo prakse, ki škodujejo morskemu okolju in zdravju ljudi;
 20. pozdravlja vlogo na novo napovedanih strateških smernic EU za trajnostni razvoj akvakulture EU za obdobje 2021–2030; poudarja temeljno vlogo akvakulture in potrebo po njenem razvoju kot bistvenemu elementu, da se zagotovi zdrava prehranska samozadostnost; poziva k hitremu sprejetju in izvajanju teh smernic ter v zvezi s tem poudarja, da je treba oblikovati posebne smernice za lupinarje in akvakulturo v celinskih vodah, da bi se usmerili v boljše upravljanje in večjo trajnost, pa tudi zagotovili več sredstev za ta sektorja v okviru novega Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo;
 21. poudarja, da bi moralo nadaljnje delo v zvezi s predlagano strategijo „od vil do vilic in od morja do vilic“ črpati navdih iz obstoječih praks in temeljiti na njih, saj že izpolnjujejo trajnostne cilje sedanje strategije, kot so nekatere vrste upravljanja akvakulture, ki zagotavljajo tudi okoljske in socialne storitve; poziva Komisijo in države članice, naj omogočijo, spodbujajo in zagotovijo ustrezno podporo okolju prijazni akvakulturi, kot so akvakultura z majhnim vplivom, akvakultura v zaprtem sistemu, alge, lupinarji, ribogojstvo v ribnikih ali integrirani multitrofični akvakulturni sistemi, ki so pomemben deli krožnega gospodarstva in neto prispevajo k pretvorbi hranil v zelo kakovostne beljakovine;
 22. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da načrti za trajnostni razvoj akvakulture upoštevajo glavne ovire za razvoj potenciala tega sektorja, in naj priznajo, da je treba z ustreznim prostorskim načrtovanjem dodeliti prostor akvakulturi; poudarja pomen preglednega in participativnega mehanizma v skladu z Direktivo 2014/89/EU o pomorskem prostorskem načrtovanju za pravično dodeljevanje prostora vsem deležnikom, tudi obstoječim in novim ribolovnim območjem in obratom akvakulture; poudarja, da razvoj akvakulture zahteva trden, zanesljiv in jasen pravni okvir za uporabo prostora in licenc, ki bo vplival zaupanje in zagotavljal varnost za naložbe v sektorju;
 23. pozdravlja namero o spodbujanju ekološke akvakulture in poudarja gospodarske koristi za proizvajalce v akvakulturi, saj ima še neizkoriščen potencial za razvoj in rast;

- poudarja, da se lahko pri prehodu dobi pomoč iz Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo;
24. poudarja, da je v sektorju akvakulture že dolgo običajna praksa, da se ponovno uporabijo neuporabljeni proizvodi živalskega izvora (ali ki se ne morejo uporabiti) za prehrano ljudi; poudarja, da so za krožno gospodarstvo potrebne velike naložbe, da bi ustvarili sinergijo med akvakulturo in živilskimi odpadki ter podprli uspešne postopke za ponovno uporabo odpadkov iz akvakulture (kot so alge) za krmljenje rib;
 25. pozdravlja namero Komisije, da podpre zelene poslovne modele, kot so tisti, ki temeljijo na sekvestraciji ogljika, da bi dobavne verige postale bolj trajnostne; v zvezi s tem poudarja, da so lahko nekatere prakse v akvakulturi, kot je gojenje školjk ali ostrig, uspešen model za prihodnost v okviru sistema trgovanja z emisijami; poziva Komisijo, naj glede na cilje strategije vlaga v tovrstna zelena podjetja;
 26. pozdravlja namero Komisije, da objavi smernice za trajnostno javno naročanje hrane v institucionalnih gostinskih obratih, in poziva Komisijo, naj v te smernice vključi ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture;
 27. pozdravlja namero Komisije, da sprejme ukrepe za pospešitev uvajanja energetske učinkovitih rešitev na trg v kmetijskem in živilskem sektorju; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba pri teh ukrepih upoštevati tudi sektor akvakulture, da bi se izkoristile vse možne oblike proizvodnje energije, vključene v te vrste kmetovanja, in da bi se spodbujal proizvodni sistem z ničelno porabo;
 28. poziva Komisijo in države članice, naj izvajajo ukrepe, da bi se izboljšala kakovost vode in obvladale bolezni ter omejila gostota živali v akvakulturni proizvodnji v interesu zdravja ljudi in dobrobiti živali;
 29. poudarja, da so ekološki proizvodi prepogosto uvrščeni v cenovni razred, ki je nedosegljiv večini evropskih potrošnikov; zato poudarja, da je treba na ravni EU vzpostaviti pravičen sistem cen za ekološke proizvode, da ne bodo privilegij redkih, ampak bodo lahko predstavljali osnovo zdrave prehrane za vsakogar;
 30. pozdravlja pripravljenost Komisije, da več pozornosti nameni naložbam v tehnologijo ter zelene in digitalne prakse, hkrati pa je razočaran, ker ribiški in akvakulturni sektor sploh nista omenjena; poudarja, da je treba ribiče in akterje v dobavni verigi ribiških proizvodov podpreti pri prehodu na bolj digitalne prakse, in sicer z velikimi naložbami v usposabljanje ter financiranjem digitalizacije in prehoda na „zelene“ prakse in orodja;
 31. poziva Komisijo in države članice, naj na ravni EU tudi z digitalno čitljivimi kodami izboljšajo in poenotijo označevanje vseh ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, naj bodo sveži, zamrznjeni ali predelani, prodani v restavracijah ali v malo- in veleprodaji, s čimer bi zagotovili sledljivost kraja izvora, vrste in druge informacije, kot so načini proizvodnje ter uvoz iz tretjih držav;
 32. poudarja, da EU potrebuje sistem sledljivosti hrane, s katerimi bi okrepili trajnostnost ribištva in akvakulture ter se odzvali na zahteve potrošnikov in posredovali informacije o tem, kje, kdaj in kako so bile ribe ulovljene ali gojene ter katere vrste so, s čimer bi zlasti izboljšali varnost hrane, pa tudi omogočili nadzor v verigi proizvodov iz EU in

uvoženih iz tretjih držav ter se borili proti goljufijam ter nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu; poziva k usklajenemu pristopu, s čimer bi zagotovili usklajenost med različnimi pobudami o tem vprašanju ter ocenili stroške in prednosti različnih možnosti za potrošnike, proizvajalce in notranji trg kot celoto v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom o boljši pripravi zakonodaje¹⁵ in tako čim učinkoviteje uresničevali ta cilj; je prepričan, da bi morali biti v ta sistem vključeni vsi akterji v vrednostni verigi, da bi lahko med seboj sodelovali s pomočjo preprostih digitalnih sistemov, ki so preprosti za uporabo in operaterjem, zlasti malim podjetjem, ne povzročajo dodatnih stroškov;

33. poudarja, da so dobri mehanizmi sledljivosti za trajnostnost vseh proizvodov, ki se prodajajo na trgih EU, bistveni za zagotavljanje preglednosti za potrošnike, sektor in različne uprave; pozdravlja namero Komisije, da podpre izvajanje pravil o zavajajočih informacijah o trajnostnosti živilskih proizvodov ter da vzpostavi okvir EU za označevanje trajnostnih živil ter uresniči cilje zelenega dogovora in cilje OZN za trajnostni razvoj; poudarja, da se bo s tem povečala vrednost trajnostnih proizvodov in zaščitile pravice potrošnikov; poziva Komisijo, naj pripravi smernice o digitalnih orodjih za informacije za potrošnike, ki se posredujejo prek vseh členov vrednostne verige, tudi na obstoječih platformah, da bi spodbudili interoperabilnost in povečali učinkovitost obstoječih sistemov;
34. poziva Komisijo, naj razmisli o pripravi okoljskih izjav, ki bi ustrezale strogim, mednarodno priznanim merilom, npr. standardu Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO) št. 14024, temeljiti bi morale na oceni celotnega življenjskega cikla in ne na enem vidiku trajnostnosti, njihovo izvajanje pa bi moralo pomeniti minimalno upravno in finančno breme, zlasti za male ribiče ter mala in srednja podjetja; zato poudarja, da mora biti označevanje nepristransko, osnovano na znanstvenih podatkih in s strogim neodvisnim preverjanjem, ki ne razlikuje glede na dejansko hranilno vrednost živil, hkrati pa zagotavlja izčrpne in specifične informacije o hranilih v proizvodu na podlagi referenčnih vnosov povprečnega potrošnika, in sicer brez zavajanja in vplivanja na odločitve potrošnikov pri nakupu v skladu z Uredbo (EU) št. 1169/2011;¹⁶; hkrati poudarja, da morajo tudi podjetja poskrbeti, da so ribiški proizvodi, ki jih kupujejo, sledljivi do izvora ter da posredujejo vse informacije, ki jih potrošniki potrebujejo za ozaveščeno odločanje za zdravo in zeleno prehrano;
35. poziva Komisijo, naj uvede obvezno obveščanje potrošnikov z označevanjem izvora in sledljivostjo za vse pripravljene ali konzervirane ribe in morske proizvode, kot so raki, mehkužci in kaviar, ter naj oceni, ali je zaradi zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev treba revidirati Uredbo (EU) 1379/2013 o SUT za ribiške in akvakulturne proizvode, in po potrebi pripravi predlog;
36. opozarja, da so lahko ribištva EU zaradi različnih standardov za proizvode iz EU in tretjih držav v slabšem konkurenčnem položaju, če ne bo prišlo do zблиževanja standardov za trajnostnost na svetovni ravni; zato poudarja, da bi morala pravila o označevanju in sledljivosti za proizvode EU veljati tudi za uvožene proizvode; poleg tega poudarja, da je treba prilagoditi veljavno zakonodajo in določiti prijavo izvora za

¹⁵UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

¹⁶Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, UL L 304, 22.11.2011, str. 18-63.

končne proizvode iz proizvodov EU in tretjih držav na združenih proizvodnih linijah;

37. poudarja, da je potreben usklajen pravni okvir EU, s katerim bi na ravni EU vzpostavili sistem obveznega označevanja hranilne vrednosti na sprednji strani embalaže, ki bo temeljil na neodvisnih znanstvenih dokazih; poziva države članice, naj podprejo uvedbo prihodnjega sistema EU za profiliranje hranil ter naj ne uvajajo enostranskih ukrepov, ki bi lahko ovirali uskladitev dela Komisije; poziva Komisijo k razmisleku, ali je treba spremeniti algoritem za pripravo profilov hranil, da bi bila prisotnost omega-3 upoštevana pozitivno, pri dodeljevanju kazenskih točk pa bi upoštevali razmerje med nasičenimi in nenasičenimi maščobami;
38. poudarja, da je mogoče proizvode iz rib, rakov in mehkužcev zaščititi z evropskimi shemami kakovosti za kmetijske proizvode in živila; ugotavlja, da lahko države članice v skladu s členom 32 Uredbe (EU) št. 1151/2012 ravno tako uporabljajo neobvezno navedbo kakovosti „proizvod otoškega kmetovanja“ tudi za proizvode iz rib, rakov in mehkužcev in tako povečajo prepoznavnost proizvajalcev na otokih; poziva države članice, naj razmislijo o uvedbi dodatnih regionalnih oznak za ribištvo in akvakulturo, da bi na ta način povečale prepoznavnost svojih proizvajalcev in proizvodov, ki sicer niso upravičeni do zaščite na podlagi evropskih shem kakovosti iz Uredbe (EU) št. 1151/2012;
39. pozdravlja obvezno uporabo digitalnih potrdil o ulovu;
40. poudarja, da je treba še naprej spodbujati odgovorno izkoriščanje ribolovnih virov in se boriti proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu ter utrditi politiko sklepanja sporazumov o trajnostnem ribištvu z državami, ki niso članice EU, za evropska plovila, ki zagotavljajo kakovostne proizvode;
41. ugotavlja, da ribiški, akvakulturni in predelovalni sektor EU že spoštuje stroge okoljske in socialne standarde, ki bodo prav tako pregledani, da se zagotovijo kakovostnejši proizvodi; zato meni, da je izredno pomembno uporabljati načelo vzajemnosti za ribiške proizvode, ki na trg EU prihajajo iz tretjih držav ter prepovedati proizvode, ki izhajajo iz nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova;
42. pozdravlja pristop ničelne tolerance do nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova glede na globalno razsežnost tega pojava ter da je treba sprejeti dosledno in usklajeno sosedsko politiko za upravljanje ribištva ob doslednem izvrševanju Uredbe Sveta (EU) št. 1005/2008 o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu¹⁷ (uredba IUU); pri tem poudarja, da bi bilo treba v trgovinske sporazume s tretjimi državami vključiti poglavja o trajnostnem ribolovu, ki bodo v skladu s politikami EU za trajnostni razvoj, skupno ribiško politiko in določbami uredbe o nezakonitem, neprijavljenemu in nereguliranem ribolovu; zahteva, naj se ribičem EU, flotam ter malim in srednjim podjetjem v sektorju morske hrane nudi podpora za okrepitev in izboljšanje položaja v vrednostni verigi; opozarja, da se smejo avtonomne tarifne kvote uporabljati le, kadar trg EU nima zadostne oskrbe z morskno hrano in jih ni mogoče izkoriščati za izvajanje pritiska na oskrbo in cene pri proizvajalcih EU;

¹⁷UL L 286, 29.10.2008, str. 1

43. poudarja, da bi morala Unija nenehno spremljati prizadevanja za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu v tretjih državah, ki so jim odobrene preferencialne tarife za ribiške in akvakulturne proizvode; poudarja, da je bistveno, da Unija v celoti izkoristi instrumente, ki jih ima na voljo na podlagi uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu, vključno z „rdečim kartonom“, če država, ki ima odobrene preferencialne tarife, ne spoštuje zahtev EU glede pravic delavcev, trajnostnega ribištva in sledljivosti ribiških proizvodov;
44. poudarja, da je treba zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse ribiške in akvakulturne proizvode, ki se tržijo v EU, ne glede na njihov izvor; poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za izvajanje veljavnih zahtev EU za varnost, higieno in kakovost ter tržnih standardov pri vseh ribiških in akvakulturnih proizvodih na notranjem trgu;
45. želi spomniti, da še ni bilo vse storjeno, da bi sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu postali resnično trajnostni; poudarja, da morajo biti ti sporazumi v skladu z najboljšimi razpoložljivimi znanstvenimi spoznanji in ne smejo ogroziti sektorja malega ribolova v tretjih državah ali lokalne prehranske varnosti;
46. poudarja pomen večje ozaveščenosti potrošnikov ter poziva, naj vsi uvoženi ribiški proizvodi, ki prihajajo na trg EU, izpolnjujejo mednarodno dogovorjene minimalne standarde, kot določa Konvencija Mednarodne organizacije dela C188 o delu na področju ribolova in ki se v EU izvajajo z Direktivo Sveta (EU) 2017/159¹⁸, da državljani EU ne bi nevede uživali rib, ujetih s plovili, ki ne spoštujejo minimalnih socialnih pogojev;
47. poziva Komisijo, naj pripravi seznam blaga, proizvedenega z delom otrok ali prisilnim delom, ter s tem povezanih poročil, ki bi jih uporabljali oblikovalci politik EU in podjetja pri pripravi ocen tveganja, izvajanju potrebne skrbnosti v dobavnih verigah in pripravi strategij za odpravo dela otrok in prisilnega dela; spodbuja Komisijo, naj ta seznam uporabi kot orodje pri ukrepanju zoper ribiška plovila, ki ne spoštujejo zahtev, in nesodelujoče tretje države, podobno, kot je določeno v poglavju VII uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu, da bi zlasti omejili in preprečili uvoz blaga z ribiških plovil ali iz ribiških držav, ki so na (črnem) seznamu zaradi hudih kršitev delavskih pravic in nespoštovanja osnovnih človekovih pravic na krovu ribiških plovil;
48. poudarja pomen novega Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo, da se omogoči trajnostno upravljanje morij in oceanov, spodbujanje razvoja trajnostnega modrega gospodarstva, posodobitev ribiškega sektorja v skladu s cilji skupne ribiške politike, ustvarjanje novih zaposlitvenih možnosti in možnosti dohodka, podpiranje trajnostnih praks in generacijske pomladitve, tudi v sektorju malega ribolova, in spodbujanje dejavnega sodelovanja žensk, združenj, vključno z obrtnimi združenji, (*cofradías*), organizacij proizvajalcev in maloprodajnega sektorja; predlaga, da bi s sredstvi Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo zagotovili ekonomske

¹⁸Direktiva Sveta (EU) 2017/159 z dne 19. decembra 2016 o izvajanju Sporazuma o izvajanju Konvencije o delu na področju ribolova Mednarodne organizacije dela iz leta 2007, sklenjene 21. maja 2012 med Splošno konfederacijo kmetijskih zadrug v Evropski uniji (COGECA), Evropsko federacijo delavcev v prometu (ETF) in Združenjem nacionalnih organizacij ribiških podjetij v Evropski uniji (Europêche) (UL L 25, 31.1.2017, str. 12).

spodbude za ribiče, proizvajalce v akvakulturi ter delavce v dobavni verigi, ki so že sprejeli ukrepe za zmanjšanje svojega podnebne in okoljskega odtisa; pozdravlja namero Komisije, da vlaga v raziskave, inovacije in tehnologijo, ter poudarja, da bi bilo treba tudi s pomočjo Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo podpreti programe za raziskave in inovacije ter projekte za zmanjšanje živilskih odpadkov ter spodbujanje trajnostnega prehranskega sistema, vključno z oblikovanjem spodbud za digitalno preoblikovanje sektorja vzdolž celotne vrednostne verige ribiških in akvakulturnih proizvodov; poudarja, da je treba obstoječe evropske programe za raziskave in inovacije vključiti v strategijo „od vil do vilic“ in strategijo za biotsko raznovrstnost do leta 2030 ter v celoti vključiti sektor ribištva in akvakulture ter druge ustrezne deležnike vzdolž vrednostne verige, da bi čim bolj povečali morebitne sinergije med različnimi sektorji;

49. opozarja na cilj selektivnega ribolova v skupni ribiški politiki ter ugotavlja, da v ta namen ribiški sektor vlaga v selektivno ribolovno orodje; poudarja, da bi morala Unija te naložbe podpirati in spodbujati;
50. poudarja, da je treba izboljšati spremljanje, nadzor in izvajanje skupne ribiške politike ter dosledno izvajati obveznosti iztovarjanja in uvedbo elektronskega spremljanja plovil, s čimer bi izboljšali sledljivost živil;
51. poudarja, da se je v zadnjih letih zaradi prilagajanja novih tehnologij izredno povečala energijska učinkovitost ribiških flot EU; je seznanjen z izboljšanjem stanja ribjih staležev, zlasti v Severnem morju, zaradi visokih standardov, ki jih mora spoštovati ribiški sektor EU;
52. poudarja pomen malega priobalnega ribolova in meni, da lahko ta sektor bistveno olajša prehod na trajnostno upravljanje ribjih staležev; poziva vse države članice, naj zato povečajo delež nacionalnih kvot, dodeljenih temu sektorju;
53. institucijam EU in državam članicam priporoča, naj pripravijo učinkovite, ustrezno financirane in daljnosežne izobraževalne kampanje za potrošnike, da bi spodbudili zdravo in trajnostno uživanje rib, opozorili na značilnosti in prednosti ribjih proizvodov ter potrošnikom pomagali pametno izbirati pri nakupu svežih ribjih proizvodov, pa tudi spodbudili uživanje manj znanih vrst rib; poziva Komisijo in države članice, naj uresničujejo spodbude za zmanjšanje živilskih in drugih odpadkov na trgih EU z ribami in morskno hrano;
54. meni, da bi morala biti gradnika vsake kampanje za večje uživanje morske hrane tudi trajnostnost praks za pridobivanje morskih proizvodov ter vodilna vloga evropskega ribištva na tem področju; poleg tega poudarja, da bi bilo treba te kampanje promovirati tudi v tesnem sodelovanju s trgovinskimi združenji in posebnimi strokovnimi organi, kot so strokovnjaki za prehrano, zdravniki in pediatri, da bi uvedli usmerjene in učinkovite ukrepe za pomoč evropskim potrošnikom;
55. je seznanjen s predlogom Komisije za direktivo o stopnjah DDV, ki predvideva posredno obdavčevanje, da bi spodbudili uživanje trajnostnih in zdravih živil; poziva države članice, naj v zvezi s tem uporabijo obstoječa orodja, kot so znižanje stopnje davka na dodano vrednost in zelena javna naročila;

56. graja, da v strategiji niso upoštevane težave zaradi onesnaženosti morij v EU z mikro- in nanoplastiko, kar zaskrbljujoče ogroža zdravje evropskih potrošnikov; poudarja, da je treba razširiti raziskave in zbiranje podatkov o vplivu morskih odpadkov, mikro- in nanoplastike na ribolovne vire in človekovo zdravje ter spodbujati ukrepe za ozaveščanje evropskih potrošnikov o problemu onesnaževanja s plastiko;
57. poziva Komisijo, naj poskrbi za finančno podporo in prepoznavnost projektov in pobud za skrajšanje dobavnih verig, spodbujanje lokalnih prehranskih sistemov in trajnostno uživanje morske hrane ter podpiranje malega ribolova;
58. poudarja, da bi bilo treba za popolno upoštevanje evropskega krožnega gospodarstva in uresničitve ciljev za zmanjšanje živilskih odpadkov promovirati in spodbujati neoporečne prakse v ribištvih, kot so ponovna uporaba ulovljenih proizvodov, ki ne dosegajo najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, za katero velja prepoved zavržkov;
59. ugotavlja, da številni vidiki o dobrobiti živali iz strategije Komisije že zaradi svojih značilnosti ne veljajo za ribiški sektor;
60. poudarja, da je treba najti boljše načine posvetovanja za poslovne organizacije malih ribičev, da bi lahko sodelovali v ustreznih postopkih odločanja, ki vplivajo na njihovo preživetje, na primer v odborih za socialni dialog; pri tem poudarja pomen pravičnega in uravnoteženega sodelovanja sektorja malega ribolova, saj je zastopanost v svetovnih svetih in drugih forumih nezadostna; zlasti poudarja pomen enake in pravične zastopanosti pri izvajanju takih mednarodnih obveznosti, kot je socialno in ekosistemsko upravljanje, da jih bo možno uvesti v vse segmente flote;
61. obžaluje, da strategija sicer upravičeno poudarja vlogo kmetov kot skrbnikov zemljišč, vendar pa ne priznava enake vloge evropskim ribičem, ki bi jih bilo treba obravnavati in priznati kot skrbnike morja in ki imajo odločilno vlogo pri uresničevanju ciljev strategije; izraža razočaranje, da v strategiji ni poskrbljeno za vključevanje predstavnikov sektorja v institucionalne forume ali spodbujanje pristopa od spodaj navzgor, kjer bi bili evropski ribiči v celoti vključeni v pripravo predpisov, ki jih morajo izvajati; poudarja, da mora biti ribiški sektor vključen v celoti, da bi v celoti uresničili cilje strategije „od vil do vilic“;
62. poudarja, da je treba male ribiče spodbujati k povezovanju v združenja, zadruge in organizacije proizvajalcev, s čimer bodo imeli boljši pogajalski položaj glede na dobavitelje na trgu ter boljši in trdnejši položaj v verigi preskrbe s hrano, kar jim bo zagotovilo pošten dohodek; poudarja, da bi bilo treba v pravu EU priznati združenja, kot so obrtna združenja v Španiji (*cofradías*), ter jim omogočiti pridobivanje finančne podpore pod enakimi pogoji kot organizacijam proizvajalcev; poziva Komisijo, naj ukrepa v zvezi s tem.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	19.4.2021
Izid končnega glasovanja	+: 27 -: 1 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokalis (Petros Kokkalis), Gabriel Mato, Nuno Melo

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

27	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant, France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Petros Kokalis (Petros Kokkalis)
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	0
The Left	Manuel Bompard

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani